

[Miljøministeren]

muner og amter er i stand til at varetage miljøets interesser? Mange af de kommentarer, der er kommet ind i det sidste halve år – ikke nødvendigvis i dag – har vist, at man ikke tror på, at de folkevalgte i kommuner og amter overhovedet vil varetage miljøinteresser eller naturinteresser; de vil blive mejet ned af erhvervsinteresser eller af andre hensyn.

Jeg kan ikke få det til at hænge sammen med, at 70 pct. af befolkningen, hvad jeg har været inde på, er så optaget af miljøproblemerne, som givet er, og derfor tror jeg ikke, man behøver at være så nervøs for, om kommuner og amter ikke vil varetage natur- og miljøinteresser, hvis vi vel at mærke har nogle minoritetsbeskyttelser. Det tror jeg til gengæld er vigtigt, og en minoritet i denne sammenhæng kan selvfølgelig være visse af miljø- og naturspørgsmålene.

Noget andet, som har generet mig i denne debat, er, at man uden videre mener, at eksperterne er meget bedre end vi andre. Det ligger jo også i det, når uvildige dommere er bedre end vi alle sammen til at varetage det danske samfunds interesser. Jeg synes, det er godt, at vi har nogle domstole, men jeg synes ikke, vi nødvendigvis skal acceptere, at uvildige dommere er meget bedre end vi til at varetage alle mulige andre samfundsinteresser, herunder afvejningen af de interessekonflikter, der er i samfundet.

Afvejningen af interessekonflikter i samfundet mener jeg er en reel politisk opgave og det, vi skal koncentrere os om. Hvis vi ikke går ind i den diskussion, mener jeg ikke, at vi er ordentlige politikere, der varetager det, der er vores egentlige opgave.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg ved ikke, om jeg formulerede mig for skarpt. Jeg mener, at jeg på et tidspunkt sagde, at landsplanlægningen i denne uvejrbygge af lovforslag, der kommer her, er det mindst skadelige, det mindst giftige. Altså hvis man skulle drikke det, var det det, man måske kun fik mavvekrampe af.

Men jeg kan da sige, at vi er glade for det med sommerhusene og vil hjælpe ministeren med det lovforslag. Så behøver ministeren ikke rende i byen til de røde lige med det lovforslag – der er jo masser af andre at gå til Socialdemokratiet og SF med. Jeg ved godt, hvorfor det

sker; det gør det, fordi ministeren først truer sine samarbejdspartnere med at sige, at hvis de ikke gør, som ministeren vil have, går ministeren over til de andre, for Fremskridtspartiet vil nok sable det hele ned ved førstebehandlingen, og så falder de til patten. Men derefter går man alligevel derover, og så forlanger SF og Socialdemokratiet sin pris. Det er jo desværre den måde, det bliver kørt på.

Ministeren talte så smukt om forenkling og afbureaukratisering. Mener miljøministeren virkelig for alvor, at erhvervslivet og den almindelige borger er tilfredse med en lov, der indeholder 32 ministerbeføjelser, som betyder, at borgerne skal gå og vente og frygte, hvad embedsmændene finder på, når de skal i gang med at udfylde de lovtjekter, som reelt burde kunne læses i selve lovforslaget?

Til slut siger ministeren, at en undersøgelse viser, at 70 pct. af befolkningen går ind for miljø osv. Det er pudsigt, at ministeren pludselig hænger sig så meget i det. Hvad med de opinionsundersøgelser, der er foretaget vedrørende flygtninge, udlændinge og ulandsbistand osv.? Dem tager man ikke rigtig hensyn til. Der har man en anden holdning.

Helen Beim (S):

Jeg hæftede mig ved, at ministeren i sit svar gjorde meget ud af at sige, at man ikke skulle have en for dogmatisk opfattelse af tidsplanen. Det er jeg meget godt tilfreds med, for jeg kan da allerede nu se, at der bare i den korte periode, der er gået fra lovforslagets fremsættelse den 18. januar og til i dag, er kommet meget papir ind, som man skal læse og sætte sig ind i. Og jeg har en fornemmelse af, at det også vil ske i tiden fremover, og derfor er jeg godt tilfreds med, at der er givet tilsagn om, at vi må se på det – jeg har skrevet ned, nøjagtigt hvordan det blev sagt – og så må vi se, om vi kan nå det.

Jeg vil gerne lige gøre en bemærkning om de tre hovedsynspunkter: fornyelse, forenkling og decentralisering. Man kan naturligvis ikke stille sig op og sige, at man ikke ønsker fornyelse, men man må jo se på, hvad der er indeholdt i fornyelsen. Det er ikke nok kun at have et fint indpakningspapir, hvor der står: »Her er der noget nyt«, hvis ikke den fornyelse virkelig gør lovgivningen mere enkel og gennemskuelig og også er en forbedring af det pågældende lovområde.